

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takker for utfordringen.

Er nok ikke så belest innen lyrikkens verden, men jeg har i alle år hatt et spesielt forhold til Hans Børlis diktning fra de dype skoger. Natur og naturopplevelser har alltid betydd mye. Selv om naturen her ut mot havet i nordvest er litt snauere og mer forblåst er det lett å kjenne seg igjen i disse lavmælte, nesten religiøse diktene.

Gudstjeneste

Jeg sitter her i en kirke
av skogduft og dogg en dag.
Linnea ringer til messe
med lydløs klokkeslag.
Og presten har intet ansikt
og prekenen har ingen ord.
Det hellige sakramente
er angen av vårlig jord.
En løvsanger kvittrer ved redet,
en bille bestiger et strå.
Og dypt i den signede stillhet
hører jeg livshjertet slå.
Det finnes en tillit i verden,
et lys over store og små

HAN BØRLI, 1969

Jeg utfordrer min studiekamerat Arild Vedvik, som har sin egen «poesiring» på nettet.

Med vennlig hilsen
Sverre Reiten

